A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2020. szeptember 23.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A MUSIKISS európai uniós szóvédjegy bejelentése – Korábbi egyesült királysági KISS szó- és ábrás védjegyek – Az Egyesült Királyság Unióból és Euratomból való kilépéséről szóló megállapodás – Átmeneti időszak – A fellebbezési tanácsnak az ügyet a felszólalási osztály elé visszautaló határozata – Elfogadhatóság – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja)”

A T-421/18. sz. ügyben,

a **Bauer Radio Ltd** (székhelye: Peterborough [Egyesült Királyság], képviseli: G. Messenger barrister)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: S. Bonne, H. O’Neill és V. Ruzek, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

Simon Weinstein (lakóhelye: Bécs [Ausztria], képviselik: M.-R. Petsche és M. Grötschl ügyvédek),

az EUIPO első fellebbezési tanácsának a Bauer Radio és az S. Weinstein közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2018. március 14-én hozott határozata (R 510/2017-1. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök, L. Madise és R. Frendo (előadó) bírák,

hivatalvezető: P. Cullen tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. július 10-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO által a Törvényszék Hivatalához 2018. október 10-én benyújtott beadványban előterjesztett elfogadhatatlansági kifogásra,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2018. október 10-én benyújtott válaszbeadványára,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a kifogásnak az eljárást befejező határozatban való eldöntését elrendelő 2019. február 12-i végzésre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2019. április 24-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a Törvényszék tanácsainak összetételében történt változásra,

a 2020. január 16-i tárgyalást követően,

tekintettel az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását elrendelő 2020. február 25-i végzésre,

tekintettel a Törvényszék által a felekhez intézett írásbeli kérdésekre, és a Törvényszék Hivatalához 2020. március 13-án, 16-án és 19-én benyújtott válaszokra,

meghozta a következő

Ítéletet [1]

A jogvita előzményei

1 2013. november 15-én a beavatkozó fél, Simon Weinstein az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i, később módosított 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.) (helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a MUSIKISS szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i, később felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 35., 41. és 45. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében tették, az egyes osztályoknak megfelelő alábbi leírással:

– 35. osztály: „Reklámozás (online is), különösen hirdetések (harmadik személyek számára); személyzet- és állásközvetítés, különösen zenével kapcsolatban vagy zenekedvelők számára; kis- és nagykereskedelmi szolgáltatások (online is) árukra és szolgáltatásokra vonatkozóan zenei területen”;

– 41. osztály: „Szabadidős események szervezése, koordinációja és rendelkezésre bocsátása; rendezvények foglalása; zene, ének, (rövid-)filmek, rádiós és televíziós programok és kulturális műsorok előadása; rendezvényekre szóló jegyek foglalása és elővétele; adatok összeállítása, gyűjtése, kezelése és rendelkezésre bocsátása zenével kapcsolatban vagy zenekedvelők részére (online kereshető adatbankokból vagy alkalmazásokon keresztül is)”;

– 45. osztály: „Szociális szolgáltatások, nevezetesen érdekközösségek és ismeretségek közvetítése közösségi hálózatokon keresztül”.

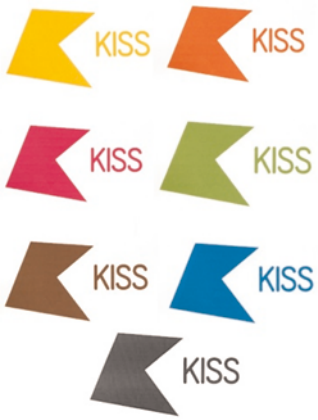
4 A védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2014. február 24-i 2014/036. számában tették közzé.

1 A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

5 2014. május 23-án a felperes, a Bauer Radio Ltd a 207/2009 rendelet 41. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke) alapján felszólalást terjesztett elő a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban említett szolgáltatások tekintetében történő lajstromozásával szemben.

6 A felszólalás az alábbi korábbi védjegyeken alapult:

– az alábbi, hét egyesült királysági ábrás védjegyből álló sorozat, amelyeket 2006. augusztus 24-én jelentettek be és 2008. október 17-én 2430834. számon lajstromoztak, többek között a 38. osztályba tartozó „.műsorsugárzás; rádiós műsorsugárzás; rádiós műsorsugárzás és rádióadások átjátszása”, és a 41. osztályba tartozó „előadások, események, kiállítások és fesztiválok szervezése, üzemeltetése és rendezése; kulturális és szórakoztató események szervezése; rádiós szórakoztatás” megnevezésű szolgáltatások tekintetében, és amelyeket illetően a fellebbezési tanács megállapította a tényleges használatot;

– az egyesült királysági KISS szóvédjegy, amelyet 2013. szeptember 17-én jelentettek be és 2014. február 28-án 3022390. számon lajstromoztak, többek között a 9. és 41. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében, amelyek az egyes osztályok tekintetében az alábbi leírásnak felelnek meg:

  – 9. osztály: „Letölthető informatikai szoftveralkalmazások; mobilkészülékekre letölthető informatikai szoftveralkalmazások; telefonokra és tabletekre letölthető informatikai szoftveralkalmazások; alkalmazásprogramozási felületként (API-ként) való használatra szánt szoftver”;

  – 41. osztály: „Szoftveralkalmazások honlapon keresztül történő rendelkezésre bocsátása; honlapon keresztül nyújtott szórakoztató szolgáltatások; honlapon keresztül nyújtott rádiós szórakoztató szolgáltatások; honlapon keresztül szervezett versenyek; szoftveralkalmazások útján hozzáférhető sport-, kulturális és szórakoztató tevékenységekkel kapcsolatos információk rendelkezésre bocsátása; szoftveralkalmazások útján hozzáférhető zene és zenei szórakoztató műsorok rendelkezésre bocsátása; szoftveralkalmazások útján hozzáférhető rádióműsorok rendelkezésre bocsátása; szoftveralkalmazások útján hozzáférhető rádiós szórakoztató szolgáltatások; szoftveralkalmazások útján hozzáférhető versenyek szervezése”.

7 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott jogalapok a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 8. cikkének (5) bekezdésében (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 8. cikkének (5) bekezdése) foglalt okok voltak.

8 A felperes a korábbi egyesült királysági védjegyek megkülönböztető képességére és jóhírnevére hivatkozott az e védjegyekkel jelölt összes áru és szolgáltatás vonatkozásában, továbbá azt állította, hogy a bejelentett védjegy használata tisztességtelenül kihasználja, illetve sérti az említett képességet és jóhírnevet.

9 2017. január 17-i határozatával a felszólalási osztály a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján részben helyt adott a felszólalásnak, és elutasította a védjegybejelentést az alábbi szolgáltatások vonatkozásában:

– 35. osztály: „[K]is- és nagykereskedelmi szolgáltatások (online is) árukra és szolgáltatásokra vonatkozóan zenei területen”;

– 41. osztály: „Szabadidős események szervezése, koordinációja és rendelkezésre bocsátása; rendezvények foglalása; zene, ének, (rövid-)filmek, rádiós és televíziós programok és kulturális műsorok bemutatása; rendezvényekre szóló jegyek foglalása és elővétele; adatok összeállítása, gyűjtése, kezelése és rendelkezésre bocsátása zenével kapcsolatban vagy zenekedvelők részére (online kereshető adatbankokból vagy alkalmazásokon keresztül is)”;

– 45. osztály: „Szociális szolgáltatások, nevezetesen érdekközösségek és ismeretségek közvetítése közösségi hálózatokon keresztül”.

10 A 35. osztályba tartozó „[r]eklámozás (online is), különösen hirdetések (harmadik személyek számára); személyzet- és állásközvetítés, különösen zenével kapcsolatban vagy zenekedvelők számára” megnevezésű szolgáltatások tekintetében a felszólalást elutasították és a védjegybejelentésnek helyt adtak.

11 2017. március 14-én a beavatkozó fél a 207/2009 rendelet 58–64. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozata ellen az EUIPO-hoz.

12 2017. július 18-án a felperes a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsainak eljárási szabályzatáról szóló, 1996. február 5-i 216/96/EK bizottsági rendelet (HL 1996. L 28., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 221. o.) 8. cikkének (3) bekezdése alapján kiegészítő fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozatával szemben.

13 2018. március 14-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO első fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és az ügyet visszautalta elé „annak érdekében, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 8. cikkének (5) bekezdése alapján hozzon határozatot”.

14 A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazását illetően a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a védjegybejelentésben szereplő egyes szolgáltatások különböznek a korábbi szóvédjegy árujegyzékébe tartozó szolgáltatásoktól, következésképpen e szolgáltatások vonatkozásában nem állhat fenn az összetévesztés veszélye. A felszólalási osztály határozatát tehát hatályon kívül helyezték abban a részében, amelyben az e szolgáltatásokat hasonlónak ítélte. A bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő azon szolgáltatások, amelyek tekintetében az említett határozatot hatályon kívül helyezték, a következők voltak:

– 35. osztály: „[K]is- és nagykereskedelmi szolgáltatások (online is) árukra és szolgáltatásokra vonatkozóan zenei területen”;

– 45. osztály: „Szociális szolgáltatások, nevezetesen érdekközösségek és ismeretségek közvetítése közösségi hálózatokon keresztül”.

15 A fellebbezési tanács ezenfelül úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, 35. osztályba tartozó „[r]eklámozás (online is), különösen hirdetések (harmadik személyek számára); személyzet- és állásközvetítés, különösen zenével kapcsolatban vagy zenekedvelők számára” megnevezésű szolgáltatások eltérőek voltak a korábbi védjegyek árujegyzékébe tartozó szolgáltatásoktól. Következésképpen a felperes kiegészítő fellebbezését a szóban forgó szolgáltatások hasonlóságának kérdését illetően elutasították.

16 Ami a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, 35. osztályba tartozó, „[k]is- és nagykereskedelmi szolgáltatások (online is) árukra és szolgáltatásokra vonatkozóan, zenei területen” megnevezésű szolgáltatásokat illeti, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 51. pontjában úgy vélte, hogy azok enyhén hasonlóak a felperes korábbi szóvédjegyének árujegyzékében szereplő, 41. osztályba tartozó szolgáltatásokhoz.

17 Ami a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, 41. osztályba tartozó „[s]zabadidős események szervezése, koordinációja és rendelkezésre bocsátása; rendezvények foglalása; zene, ének, (rövid)filmek, rádiós és televíziós programok és kulturális műsorok bemutatása; rendezvényekre szóló jegyek foglalása és elővétele; adatok összeállítása, gyűjtése, kezelése és rendelkezésre bocsátása zenével kapcsolatban vagy zenekedvelők részére (online kereshető adatbankokból vagy alkalmazásokon keresztül is)” megnevezésű szolgáltatásokat illeti, a fellebbezési tanács azokat a korábbi szóvédjegy árujegyzékébe tartozó, 41. osztályba sorolt szolgáltatásokkal azonosaknak vagy azokhoz nagyon hasonlóknak ítélte.

18 A fellebbezési tanács ezenfelül úgy vélte, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, „adatok összeállítása, gyűjtése, kezelése és rendelkezésre bocsátása zenével kapcsolatban vagy zenekedvelők részére (online kereshető adatbankokból vagy alkalmazásokon keresztül is)” megnevezésű szolgáltatások hasonlóak voltak a sorozatot alkotó korábbi ábrás védjegyek árujegyzékében szereplő, 41. osztályba tartozó szolgáltatásokhoz, amelyek tekintetében a tényleges használatot bizonyították.

19 Ami a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, 41. osztályba tartozó „[s]zabadidős események szervezése, koordinációja és rendelkezésre bocsátása; rendezvények foglalása; zene, ének, (rövid-)filmek, rádiós és televíziós programok és kulturális műsorok bemutatása; rendezvényekre szóló jegyek foglalása és elővétele” megnevezésű szolgáltatásokat illeti, a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy azok azonosak voltak a korábbi ábrás védjegyekből álló sorozat árujegyzékében szereplő, 41. osztályba tartozó szolgáltatásokkal, amelyek tekintetében a tényleges használatot bizonyították.

20 Ami az összetéveszthetőséget illeti, a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó megjelölések közötti vizuális és hangzásbeli hasonlóság enyhe mértékű, és a korábbi védjegyek jóhírnevének hiánya esetén még az azonosnak vagy hasonlónak ítélt szolgáltatások tekintetében sem állhat fenn az összetévesztés veszélye. Következésképpen hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát abban a részében, amelyben az azt állapította meg, hogy az azonos vagy hasonló szolgáltatások tekintetében az érintett közönség képzetében fennáll ez a veszély, függetlenül attól az állítólagos jóhírnévtől, amelyet az említett védjegyek élveznek.

21 E megfontolásokra tekintettel a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a felszólalási osztálynak a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján teljes körű és alapos vizsgálatot kellett volna végeznie az összetéveszthetőségre vonatkozóan, figyelembe véve a korábbi védjegyek jóhírnevére való hivatkozást, a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alapján hozzá benyújtott összes bizonyítékra tekintettel.

22 Ami a korábbi ábrás védjegyekből álló sorozatot illeti, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 81. és 82. pontjában megállapította, hogy „az [e védjegyek] és a bejelentett védjegy közötti hasonlóság foka még enyhébb”, és hasonló érvelést követett.

23 Ezenkívül a fellebbezési tanács szerint a felszólalási osztály hibát vétett, amikor úgy ítélte meg, hogy a védjegybejelentésben és a korábbi védjegyek árujegyzék-leírásaiban szereplő, általa eltérőknek ítélt szolgáltatások célközönsége nem esik egybe. Ennek következtében hatályon kívül helyezte az említett osztály határozatát a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére vonatkozó részében.

24 Végül a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 114. pontjában pontosította, hogy „[m]ivel az ügyet visszautalták a felszólalási osztályhoz, és még nem hoztak jogerős határozatot, e határozatot majd a felszólalást jogerősen elbíráló határozattal együtt lehet megtámadni”.

A felek kérelmei

25 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.

26 Az EUIPO az elfogadhatatlansági kifogásában azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

27 Válaszbeadványában az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

28 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak;

– másodlagosan, a keresetet érdemben utasítsa el;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Előzetes megfontolások

29 A 2020. január 16-i tárgyaláson a beavatkozó fél arra hivatkozott, hogy mivel a MUSIKISS európai uniós védjegy lajstromozásával szembeni felszólalás korábbi egyesült királysági védjegyeken alapul, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának megállapodás nélkül történő kilépése esetén e felszólalást el kell utasítani azzal az indokkal, hogy ez utóbbi védjegyek már nem élveznek azonos védelmet, és ennek következtében a Törvényszékhez benyújtott kereset okafogyottá válna.

30 Az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépését követően a Törvényszék az eljárási szabályzata 89. cikkének megfelelően meghozott pervezető intézkedésekkel felhívta a feleket, hogy nyilatkozzanak a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből való kilépéséről szóló megállapodás (HL 2020. L 29., 7. o.; a továbbiakban: kilépési megállapodás) 127. cikkének alkalmazásáról, valamint a 2018. november 29-i Alcohol

Countermeasure Systems (International) kontra EUIPO ítéletről (C-340/17 P, nem tették közzé, EU:C:2018:965) és a 2020. január 30-i Grupo Textil Brownie kontra EUIPO – The Guide Association (BROWNIE) ítéletről (T-598/18, EU:T:2020:22).

31 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kilépési megállapodás, amely meghatározza az Egyesült Királyság Unióból való kilépésének szabályait, 2020. február 1-jén hatályba lépett. E megállapodás 2020. február 1-től 2020. december 31-ig egy átmeneti időszakot ír elő, amelyet egy alkalommal, legfeljebb két évre lehet meghosszabbítani (a továbbiakban: átmeneti időszak).

32 A kilépési megállapodás 127. cikke úgy rendelkezik, hogy eltérő rendelkezés hiányában az átmeneti időszak alatt az uniós jogot továbbra is alkalmazni kell az Egyesült Királyság területén.

33 Ebből következik, amint azt a felek a pervezető intézkedésekre adott írásbeli válaszukban elismerik, hogy a kilépési megállapodás eltérő rendelkezése hiányában a 2017/1001 rendeletet továbbra is alkalmazni kell az egyesült királysági védjegyekre, és ennélfogva a felperes által az ezen államban lajstromoztatott korábbi védjegyek az átmeneti időszak végéig továbbra is ugyanolyan védelemben részesülnek, mint amelyben akkor részesülnének, ha az Egyesült Királyság nem lépett volna ki az Unióból.

34 E következtetést erősíti meg az a tény, hogy a felszólalás viszonylagos okának fennállását azon európai uniós védjegybejelentés benyújtásának időpontjára tekintettel kell vizsgálni, amellyel szemben a felszólalást benyújtották (2020. január 30-i BROWNIE ítélet, T-598/18, EU:T:2020:22, 19. pont).

35 Az a körülmény, hogy a korábbi védjegy az európai uniós védjegybejelentés benyújtását követő időpontban, különösen az érintett tagállamnak az Unióból való esetleges kilépését követően elveszítheti a valamely tagállamban lajstromozott védjegy jogállását, főszabály szerint nem releváns a felszólalás kimenetele szempontjából (2020. január 30-i BROWNIE ítélet, T-598/18, EU:T:2020:22, 19. pont).

36 Ebből következik, hogy a jelen ügyben az ítélet meghozatala időpontjában az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépése nincs kihatással arra az oltalomra, amelyet a korábbi védjegyek mint európai uniós védjegyek élveznek. Következésképpen e védjegyekre még hivatkozni lehetett a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben benyújtott felszólalás alátámasztásaként.

37 Ami a beavatkozó által a tárgyaláson az Egyesült Királyság Unióból való kilépését követően a felperesnek az eljáráshoz fűződő érdekét illetően felvetett kérdést illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az eljáráshoz fűződő érdek azt feltételezi, hogy a megtámadott jogi aktus hatályon kívül helyezése önmagában jogi következményekkel járhat, és hogy a kereset így – eredményét tekintve – az azt indító fél javára szolgálhat (lásd: 2015. szeptember 17-i Mory és társai kontra Bizottság ítélet, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). *A fortiori*, a jelen ügyben a kilépési megállapodásra tekintettel az egyesült királysági korábbi védjegyek az átmeneti időszak végéig továbbra is azonos oltalomban részesülnek. Ennélfogva az említett kilépés nem kérdőjelezi meg a megtámadott határozat joghatásait a felperes tekintetében, így ez utóbbinak továbbra is érdeke fűződik ahhoz, hogy kezdeményezze annak hatályon kívül helyezését.

38 Ebből következik, hogy a jelen ügyben a kereset tárgya az Egyesült Királyságnak az Unióból való kilépése ellenére sem válik okafogyottá.

A kereset elfogadhatóságáról

39 Az EUIPO és a beavatkozó fél két elfogadhatatlansági kifogást hoz fel, amelyek közül az első a 2017/1001 rendelet 66. cikkének (2) bekezdésén és azon általános közigazgatási jogelven alapul, amely szerint kizárólag a közigazgatási szerv végleges álláspontját ismertető határozatok támadhatók meg

keresettel, a második pedig az említett rendelet 72. cikkének (4) bekezdésén alapul, amely szerint „[a] kereset indítására a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő bármely fél jogosult, akit a határozat hátrányosan érint”.

A 2017/1001 rendelet 66. cikkének (2) bekezdésére és azon általános közigazgatási jogelvre alapított elfogadhatatlansági kifogásról, amely szerint kizárólag a közigazgatási szerv végleges álláspontját ismertető határozatok támadhatók meg keresettel

40 Az EUIPO azt állítja, hogy a 2017/1001 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének megfelelően az olyan határozat, amely a felek valamelyike tekintetében nem zárja le az eljárást, csak a végleges határozattal együtt támadható meg, kivéve ha az elsőként említett határozat önálló jogorvoslatról rendelkezik.

41 Az EUIPO és a beavatkozó fél úgy véli, hogy a megtámadott határozat nem zárta le az eljárást a felperessel szemben, következésképpen nem minősül az EUIPO bejelentett védjeggyel kapcsolatos végleges álláspontja ismertetésének. Az EUIPO szerint, noha a 2017/1001 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése mint olyan nem vonatkozik a Törvényszék előtti keresetekre, azt az uniós közigazgatási jog azon általános elve kifejeződésének kell tekinteni, amely szerint a közigazgatási aktusok nem képezhetik felülvizsgálat tárgyát, ha nem valamely uniós közigazgatási szerv által elfogadott végleges álláspont kifejeződései.

42 Az EUIPO és a beavatkozó fél azt állítja, hogy a megtámadott határozattal a felszólalási osztály abba a helyzetbe került, hogy lehetősége adódik értékelni a korábbi védjegyek jóhírnevét, és ennek alapján értékelni az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőséget, oly módon, hogy a felperesnek adott esetben először is lehetősége lesz arra, hogy az említett osztály új határozatát a fellebbezési tanács előtt megtámadja, másodszor pedig hogy e tanács határozata ellen keresetet nyújtson be a Törvényszékhez.

43 E tekintetben meg kell állapítani, amint azt az EUIPO is elismeri, hogy a 2017/1001 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése nem a Törvényszék előtti eljárásokra, hanem az EUIPO fellebbezési tanácsaihoz az EUIPO elsőfokon eljáró szervezeti egységei által hozott határozatokkal szemben benyújtott fellebbezésekre vonatkozik. Ezzel szemben az említett tanácsok határozatai ellen a Törvényszékhez benyújtott keresetre az említett rendelet 72. cikke vonatkozik. Következésképpen, az EUIPO állításával ellentétben, a fellebbezési tanácsok határozatai ellen a Törvényszékhez benyújtott keresetek elfogadhatósága nem vizsgálható e rendelet 66. cikkének (2) bekezdése alapján (2018. április 16-i Polski Koncern Naftowy Orlen kontra EUIPO [Töltőállomás formája] ítélet, T-339/15–T-343/15, nem tették közzé, EU:T:2018:192, 28. pont).

44 Az EUIPO-nak és a beavatkozó félnek az uniós közigazgatási jog azon általános elvére alapított érvét illetően, amely szerint valamely közigazgatási aktus nem képezheti felülvizsgálat tárgyát, ha az nem valamely uniós közigazgatási szerv által elfogadott végleges álláspont kifejeződése, először is meg kell jegyezni, hogy az uniós bíróság nem ismert el ilyen általános jogelvet. Igaz ugyan, hogy az előkészítő aktussal szemben benyújtott kereset nem fogadható el, amennyiben az nem a közigazgatási szervnek az eljárás lezárultakor fennálló végleges álláspontját képező aktusa ellen irányul, az uniós bíróság korábban már elismerte az olyan aktusok elleni keresetek elfogadhatóságát, amelyek nem rögzítették a közigazgatási szerv végleges álláspontját, de amelyeknek a címzettjükre kiterjedő hatálya indokolta azt, hogy azokat ne úgy tekintsék, mint egyszerű előkészítő aktusokat. Ezenkívül eddig még soha nem került megállapításra, hogy a fellebbezési tanács határozata előkészítő aktushoz hasonló jelleget mutatna, még akkor sem, ha az a felszólalási osztály határozatának hatályon kívül helyezését követően visszautalja az ügyet ezen osztály elé. A 2017/1001 rendelet 72. cikke ugyanis azzal a rendelkezéssel, hogy „[a] fellebbezési tanácsok fellebbezés tárgyában hozott határozatai a Törvényszék előtt keresettel támadhatók meg”, nem tesz semmilyen különbséget e határozatok között aszerint, hogy azok az EUIPO szervezeti egységeinek végleges álláspontját képezik-e vagy sem.

45 Mindenesetre a 2017/1001 rendelet 71. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezési tanács az ügyet visszautalja ahhoz a szervezeti egységhez, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, e szervezeti egység kötve van az említett tanács határozatának indokolásához és rendelkező részéhez, amennyiben a szóban forgó tényállás változatlan (2018. április 16-i Töltőállomás formája ítélet, T-339/15–T-343/15, nem tették közzé, EU:T:2018:192, 31. pont). Ebből következik, hogy a jelen ügyben a megtámadott határozatnak az áruk és szolgáltatások hasonlóságára, a megjelölések hasonlóságára és a korábbi védjegyek állítólagos jóhírnevének hiányában fennálló összetéveszthetőségre vonatkozó megállapításai és indokolása e fellebbezési tanács végleges álláspontját képezik a jogvita ezen aspektusait illetően, amely álláspont köti a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 8. cikkének (5) bekezdése alapján a jóhírnév kérdésének vizsgálatára jelenleg kötelezett felszólalási osztályt. Következésképpen a felperesnek lehetősége kell legyen arra is, hogy vitathassa e tanács végleges következtetéseit, anélkül, hogy meg kellene várnia az említett osztály előtti eljárás lefolytatását annak érdekében, hogy ezt követően az új határozattal szemben ugyanezen tanácshoz fellebbezést, vagy adott esetben később a Törvényszékhez keresetet nyújthasson be. Ebből következik, hogy az EUIPO által hivatkozott azon feltételezett uniós jogi általános elv, amely szerint kizárólag a közigazgatási szerv végleges álláspontját ismertető határozatok támadhatók meg keresettel, semmi esetre sem indokolhatja a jelen kereset elfogadhatatlannak nyilvánítását.

46 Ebből következik, hogy ezen első elfogadhatatlansági kifogásnak nem lehet helyt adni.

A 2017/1001 rendelet 72. cikkének (4) bekezdésére alapított elfogadhatatlansági kifogásról

47 Az EUIPO és a beavatkozó fél azt állítja, hogy a felperesnek nem fűződik érdeke a megtámadott határozattal szembeni keresetindításhoz, mivel e határozat lehetővé teszi, hogy a felszólalásának végül helyt adjanak az összes érintett szolgáltatás vonatkozásában, beleértve azokat is, amelyeket különbözőknek ítéltek, hiszen a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy fennállhat az összetévesztés veszélye a korábbi védjegyek jóhírneve esetén, amely jóhírnevet így a felszólalási osztálynak meg kell vizsgálnia ahhoz, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja és és 8. cikkének (5) bekezdése alapján jogerős határozatot hozzon. Arra hivatkoznak, hogy ebből a szempontból nem tekinthető úgy, hogy a megtámadott határozat nem adott helyt a felperes kérelmeinek, ezért a megtámadott határozattal szemben benyújtott külön kereset szerintük nem fogadható el a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (4) bekezdése értelmében, amely úgy rendelkezik, hogy kereset indítására a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő bármely fél jogosult, akit a határozat hátrányosan érint.

48 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbezési tanács valamely határozatát akkor kell úgy tekinteni, hogy az a felszólalási osztály előtti eljárásban részt vevő valamely felet nem érinti hátrányosan, ha e fél kérelmének helyt ad a védjegy lajstromozását kizáró okok vagy a törlési okok valamelyikének alapján, vagy általánosabb jelleggel helyt ad az említett fél által előterjesztett érvelésnek csupán egy része alapján, még ha az ugyanezen fél által hivatkozott többi ok vagy érv vizsgálatát el is mulasztja vagy el is utasítja (lásd: 2015. szeptember 25-i Copernicus-Trademarks kontra OHIM – Bolloré [BLUECO] ítélet, T-684/13, EU:T:2015:699, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Márpedig a megtámadott határozat 110. pontjából kiderül, hogy a fellebbezési tanács elutasította a felperes kiegészítő fellebbezését, amely a felszólalási osztály határozatában foglalt azon értékelés vitatására irányult, amely szerint a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, 35. osztályba tartozó „[r]eklámozás (online is), különösen hirdetések (harmadik személyek számára); személyzet- és állásközvetítés, különösen zenével kapcsolatban vagy zenekedvelők számára” megnevezésű szolgáltatások eltérőek voltak a korábbi védjegyek árujegyzékébe tartozó szolgáltatásoktól. Ezt követően a megtámadott határozat rendelkező részében az említett tanács egyrészt helyt adott a beavatkozó fél fellebbezése azon részének, amelyben az ezen osztály határozatának hatályon kívül helyezését kérte, másrészt elutasította a felperes kiegészítő fellebbezését a szolgáltatások

hasonlóságának kérdését illetően. A felperes kérelmeinek tehát nem adtak helyt az e tanács előtti eljárásban. Ráadásul emlékeztetni kell arra, hogy az említett osztálynak az ugyanezen tanács által hatályon kívül helyezett határozata részben helyt adott a felperes kérelmeinek annyiban, hogy helyt adott a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben előterjesztett felszólalásának a 41. és a 45. osztályba tartozó szolgáltatások egésze, valamint a 35. osztályba tartozó szolgáltatások egy része – nevezetesen a „kis- és nagykereskedelmi szolgáltatások (online is) árukra és szolgáltatásokra vonatkozóan zenei területen” megnevezésű szolgáltatások – tekintetében.

50 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács különböző kérdésekben nem adott helyt a felperes kérelmeinek.

51 Először is a fellebbezési tanács elutasította a felperesnek a szolgáltatások hasonlóságára vonatkozó érveit, és megállapította, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, 35. és 45. osztályba tartozó egyes szolgáltatások különböznek a korábbi védjegyek árujegyzékébe tartozó szolgáltatásoktól (lásd a fenti 14. és 15. pontot).

52 Másodszor, a fellebbezési tanács – szintén ellentétben az előtte folyó eljárásban a felperes által állítottakkal – úgy ítélte meg, hogy a megjelölések közötti hasonlóság foka az azonosnak vagy hasonlónak ítélt összes szolgáltatás esetében enyhe, és így a korábbi védjegyek jóhírnevének hiányában nem állhat fenn az összetévesztés veszélye. E körülmények között a felperesnek a bejelentett védjegy lajstromozásával szembeni felszólaláshoz való joga a megtámadott határozat szerint teljes mértékben a korábbi védjegyek jóhírnevétől függött, így nem állapítható meg, hogy a megtámadott határozat helyt adott volna a felperes állításainak, annál is inkább, mivel a jóhírnév bizonyításának a felperesre háruló kötelezettsége nehezen teljesíthető.

53 Ebből következik, hogy e második elfogadhatatlansági kifogásnak nem lehet helyt adni.

54 Következésképpen az EUIPO és a beavatkozó fél által felhozott elfogadhatatlansági kifogásokat el kell utasítani.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Bauer Radio Ltd-t kötelezi a költségek viselésére.

Gervasoni Madise Frendo

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. szeptember 23-i nyilvános ülésen.

E. Coulon
hivatalvezető elnök